

NANDO, WE'RE HOME

A Return To The Place That Called First

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: NANDO, KOD KUĆE SMO

Već tjednima vraća mi se jedan trenutak iz mog života. Bila je 1993., i za predstavljanje sustava za brijanje koji je za ono vrijeme bio revolucionaran, otac i ja odletjeli smo u Washington. Stalno me pitao jesam li sretan i smiješio se. Nisam ga često viđao takvog i to me zaintrigiralo – kao da čeka pravi trenutak da mi kaže nešto važno.

Jednog poslijepodneva, nakon posla, šetali smo molom uz rijeku. Uhvatio me za ruku, privukao bliže i rekao:

„Nando... u Americi smo. Nando... kod kuće smo.”

Bio je sretan – oči pune, gotovo ganut, gotovo spreman zaplakati. Ali bio sam premlad da shvatim što je zapravo mislio, iza riječi.

Danas to ne mogu zaboraviti. Već gotovo sedam mjeseci to mi se sjećanje vraća i kruži mi umom. Prošlo je trideset i tri godine, a njega nema već godinu dana. Ali njegov je signal glasan i jasan: želi da shvatim da moram biti spreman ponovno otići – vratiti se kući. Kući koja me prije 61 godinu nije primila samo zbog pogreške rode iz FedExa... ali to je druga priča.

Ovdje u Italiji osjećam se kao da sam zaglavio u gajbi za voće – zatvoren u nešto što mi nikad nije pripadalo.

Kako ću stići onamo, nemam pojma. Mojih 70 USD mjesečno moj je jedini izvor i ni za kim ne jurim zbog novca. Jurim samo za lijepim ženama – ako su inteligentne. Ne porok, strast. Dug zahvalnosti onoj kojoj oglašavanje nikad ne treba – ženi koja postoji i kad stoji sama.

A kad napokon uđem u neku prostoriju ondje preko, u džepu ću imati tri kalabrijske ljute papričice. Predstavit ću se riječima:

„Ovo je vatra – jedino što nas održava na životu i čuva od bolesti. Počinje u

ustima, a završava u guzici. Samo nemojte nikad dopustiti da protivnici to saznaju.”

Nando